

ÖNDÖRT MÂSUMU

TANIYALIM

3. MÂSUM ,

HAZRET-İ FATİME (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

3. MÂSUM , HAZRET-İ FATİME (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Dadver, Mehdi, 1318 -

Ondört Mâsumu Taniyalim 3. Mâsum, Hazret-i Fatime(a.s)/by Mehdi Dadver; Translated by Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami.-Qum: Ansariyan, 2005.

28 P. Illustrated (Ondört Mâsumu Taniyalim (a.s); 3)

ISBN: 964-438-703-1 (Vol.3)

Orijinal adı: آشنائی با معصومین - معصوم سوم - حضرت فاطمه زهرا(س)

1. Fatima Zahra(a.s), ?B.H - 11 A.H.- Biography. 2. The Fourteen Infallibles - Biography.

II. İslami, M. Cevad, Tr.

I. Mucahidi, Muhammed, Tr.

III.Title.

IV.Title: Ondört

Masumu Taniyalim; 3.

297.973

BP27.2

زندگانی چهارده معصوم(ع) - (۱-۱۴) ترجمه ترکی استانبولی

معصوم سوم - حضرت فاطمه(س)

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM (1-14)

3. Mâsum - Hazret-i Fatime(a.s)

Sayyid Mehdi Dadver

Ceviri: Muhammed Mucahidi - M. Cevad İslami

Yayınlayan: Ensariyan Yayinlari - Kum

1.Baskı. 1372 - 1414 - 1993

2.Baskı. 1384 - 1426 - 2005

Matbaa: Negeen

Tiraj: 1000

Sayfa Sayisi: 28

Boy: 162x229 mm

ISBN: 964-438-700-7 [14Vol. Set]

ISBN: 964-438-703-1 [Vol.3]

BÜTÜN HAKLARI MAHFUZDUR

ENSARIYAN YAYINLARI

P.O. Box 187

22 SUHEDA CAD. KUM

IRAN ISLAM CUMHURİYETİ

Tel: 0098 251 7741744 Fax: 7742647

Email: ansarian@noornet.net

www.ansariyan.org & www.ansariyan.net

۲

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARIYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
وَوَطَّأَهُمْ تَطْهِيرًا.

ع

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır. Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dır. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(as) izinden gidenlerden eylesin.

Ihlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

TARİHTE KADIN:

Tarihe bir göz attığımızda,kadının geçmiş milletlerde bir "meta" sayıldığını ve tıpkı bir eşya gibi, hayvanlarla değiştirildiğini görmekteyiz.

İslâm'dan önceki cahiliyyet devrinde, kadınlar bedbahtlığın sebebi bilindiğinden, onları diri diri kuma gömüyorlardı.

Ama İslâm dini, bu gibi inanç ve görüşe karşı olduğundan, Rasulullâh(s.a.v) her zaman cahiliyyet milletinin fikir ve amelleriyle savaştı. O kadının da erkek gibi insan olduğunu, onunda insani meziyet ve haklardan yararlanması gerektiğini ve hiçkimsenin kadını tahkir etme hakkına sahip olmadığını savunurdu.

Mâalesef Avrupa ve batı dünyası, kadını reklam ve eğlence aracı olarak kullanmaktadır. Bazı müslüman ülkelerde de İslami programlara aykırı olduğu halde, kadını esaret zincirine vurarak kadını, eğitim, öğretim ve toplumsal faaliyetler gibi nimetlerden yoksun bıraktılar. Kadınların sınırlı olarak sadece mersiye, mevlüt gibi geleneksel dini toplantılara katılmaları sonucu hurafelere düşüp, cehalet ve gaflet uçurumuna sürüklendiler.

Böylece kadın, emperyalizmin "özgürlük" çılgılığı yükseldiğinde, bu sesin kime ait olduğuna ve nereden geldiğine dikkat edemedi ve özgürlüğün ne demek olduğunu da anlayamadı. Hicabın ortadan kalkmasıyla kendini "aydın" görüp, geçmişteki tüm ukdelerini açığa vurarak herşeyi kenara koydu ve kendi değimiyle "özgür" oldu. Ama bu kadın için gerçekten cehalet ve hurafelerden kurtulup özgür olmak değildi. İffet ve takvadan kopup, uzaklaşmasıydı. O bu yolda ilerlerken, öyle bir yere vartı ki, sonunda kadın; emperyalistlerin, istedikleri zaman istedikleri şekilde kullanıp, harcayabilecekleri bir eşya ve meta haline gelmişti.

Bu iradesiz taklitçi gözü, kulağı mühürlü oyuncak kukla, "günün kadını" oluvermişti.

Ama islam ve Kur'an eğitimiyle yetişen "Hatice, Fatıma ve Zeynep" gibi şahsiyetlerle islam'ın kadına verdiği üstün değer görülmektedir. Her asrın kadınları için örnek alınması gereken, böyle eşsiz kadınların yetişmesi kadın olmanın gerçek anlamını açıklamaktadır.

Şimdi, bu kadınlardan biri olan Hz.Fatıma(sa)'nın, peygamber (s.a.v)'in değerli kızı, Ali(as)'ın hanımı, "Hasaneyn"'in ve Zeyneb'in annesinin hayatını okuyacağız. Böylece örnek müslüman kadının nasıl olduğunu göreceğiz.

DOĞUMU:

"Hz.Zehra"nın doğumu esnasında Allah'ın Resülü,"Hatice"ye şöyle buyurdu: "Şimdi cebrâil bana müjde verdi ki; pâk ve gül gibi bir kız evladımız olacak ve imamlar ve mâsum rehberler O'nun neslinden gelecek."

"Hz.Fatıma" bi'setten (Hz.Muhammed(s.a.v)'in peygamberliğe seçilişi) beş yıl sonra, Cemadiussâni ayının yirmisinde Cuma günü "Mekke" şehrinde dünyaya geldi. O sırada Kureyş, Kâbe'nin binasını yeniden inşâ ediyordu.

Hz.FATİMA'NIN EĞİTİMİ:

"Hz.Fatıma" nübüvvet ve risalet evinde eğitim görüp, peygamber (s.a.v)'in ilminden faydalandı. Kur'an-ı, Rasulullah'ın dilinden dinleyerek öğreniyor ve her zaman kendisini en iyi şekilde eğitiyordu.

Hz. Fatıma Kur'an ve babasının sözleriyle ünsiyet edinmişti. Kendisini faydalı ilimlerle yetiştirip, olgunlaştırdığından dolayı babası onu çok severdi.

Birgün "Ayşe" peygamber (s.a.v)'e şöyle sordu: "Niçin "Fatıma"yı bu derece seviyor ve içeri girdiğinde O'nu karşılıyor yanına oturtup elini öpüyorsun?"

Resulullah(s.a.v) ona cevap olarak şöyle buyurdu: "Ey Ayşe! eğer benim O'nu niçin sevdiğimi bilsen, sen de O'nu benim kadar severdin."

Peygamber (s.a.v) Hz.Fatıma'yı bedeninden bir parça olarak bilip, her zaman şöyle buyururdu: **"Fatıma, benim bedenimden bir parçadır, kim O'na eziyet ederse bana eziyet etmiş ve kim O'nu hoşnut ederse beni hoşnut etmiş olur."**

Resulullah (s.a.v) birgün Hz.Fatıma'ya şöyle buyurdu: **"Ey Fatıma! Allah senin gazabınla gazablanır, senin rızan ve hoşnutluğunla hoşnut olur."**

FATİMA(S.A)'NİN PEYGAMBER (S.A.V)'E BENZEMESİ:

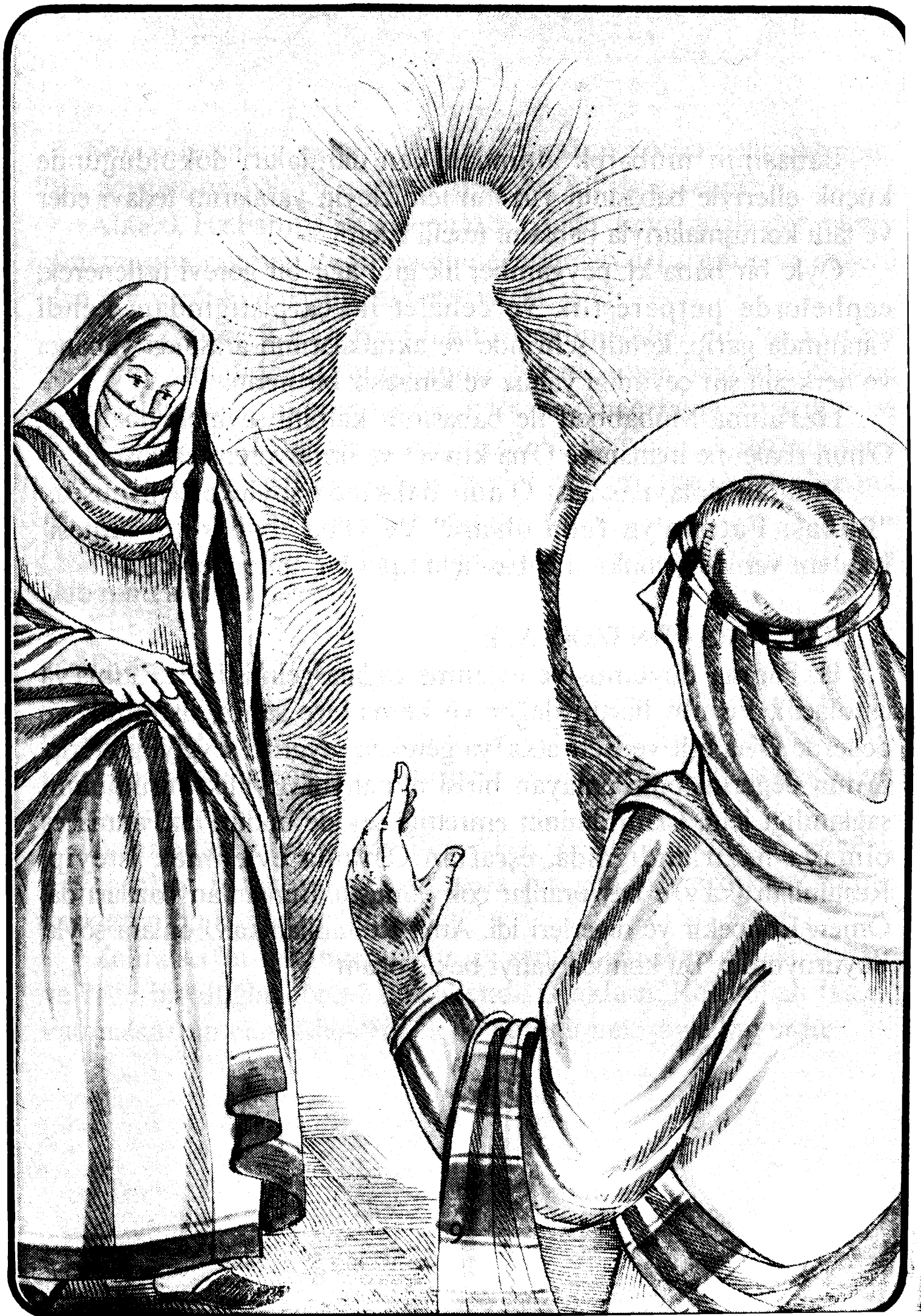
Hz. Fatıma, simâ, konuşma ve hareketlerinde babasına çok benziyordu. Öyleki "Ümmü Seleme" bu konuda şöyle demektedir: **"Resulullah(s)'a en çok benzeyen Fatıma idi."**

Ayşe şöyle der: **"Konuşmada, Fatıma'dan daha çok Resulullah (sa.v)'e benzeyen birini görmedim."**

BABA VE KIZ:

Resulullah(s.a.v)'la Fatıma(sa) arasındaki sevgi ve muhabbet tek yönlü değildi. Hz.Zehra da babasını çok severdi. Bu yüzden annesi "Hatice" öldükten sonra Hz.Fatıma altı yaşında olmasına rağmen babasının evde ihtiyacı olan şeyleri temin ederek rahat olmasını sağlamaya çalışırdı.

Hz.Fatıma babasıyla şehrin kinle dolu sokaklarında ve küfür, ihanet ve eziyetlerle dolu Mescid'ül-Haram'da adım, adım büyüüyüp ilerleyen bir kız idi.

Babasının mübarek alnından kan damlaları döküldüğünde küçük elleriyle babasının yüzünü temizleyip yaralarını tedavi eder ve tatlı konuşmalarıyla babasını teselli ederdi.

Öyle bir baba ki; peygamber'lik gibi ağır bir görevi üstlenerek, cephelerde putperestlik ve cehalet ile çarpıştığından, kendi vatanında garip, kendi şehrinde ve akrabalarının arasında yabancı ve herkesin sırt çevirdiği yalnız ve kimsesiz bir insan.

Hız.Fatıma Muhabbeti ile babasının kalbini sevinçle doldurup, O'nun risaletine inanan ve O'na kuvvet ve ümit veren tek kişi idi.

Bundan dolayı babası O'nun hakkında şöyle buyurmuştu: **"Babası Fatıma'ya feda olsun."** Ve O'na "babasının annesi" lakabını vermişti, çünkü o babası için tıpkı bir anne gibiydi.

FATİMA(S.A)'İN İZDİVACI:

Hız.Fatıma büyümüş ve evlenme çağına gelmişti. Hız.Fatıma'ya eş olacak kişinin insani değer ve kemallere sahip, üstünlük ve değerinde O'na eşit ve Zehra(s.a)'ya gereken saygı ve sevgiyi gösterip, O'nun değerini bilip anlayan birisi olmalıydı. Evlilik kurumunun sağlamlığı için, İslâm dininin emrettiği şey de budur. Hız.Fatıma eş olmaya hazırlandığında, eşraftan O'nunla evlenmek isteyip, Resulullah (s.a.v)'e başvuranlar çok olmuştu. Bunlardan bazıları da, Ömer, Ebubekir ve diğerleri idi. Ama Resulullah(s.a.v) onlara şöyle buyuruyordu: "Bu konuda vahyi bekliyorum."

Sonunda vahiy gelmiş ve Hz. Zehra'nın kocası belli olmuştur: **"Ey peygamber! Nuru nurla; Fatıma'yı Ali'yle evlendir."**

Ali(as), Hz.Fatıma ile evlenirken, elinde dünya malından birşey olmamasına rağmen, tüm maddi değerlerden daha üstün ve değerli olan şey vardı ki o da; insani şeref ve takvâ idi.

Peygamber (s.a.v), Hz.Ali'nin isteğini kabul etti ve kızının görüşünü almak için O'nun yanına giderek şöyle buyurdu: "Sen de Ali'yi çok iyi tanıyorsun ki; o halkın içinde bana en yakın ve islam'a çeşitli hizmetler etmiş, faziletli birisidir. Allah'tan, sana layık, en iyi ve değerli eşi seçmesini istedim. İşte Allah da sana Ali'yi seçti. Senin bu konudaki görüşün nedir?"

Fatıma suskundu ve Resulullah O'nun bu suskunluğundan razı olduğunu anlamıştı.

DÜĞÜN TÖRENİ:

Resulullah(s.a.v)'in emriyle «Beni Haşim» kabilesi ve Ashap toplandılar. Daha sonra peygamber(s.a.v) bir hutbe okuyarak «Ali» ve «Fatıma»yı evlendirdi. Mehriyeyi de dört yüz miskal olarak tayin etti.

Ashabdan biri şöyle der: "Hz. Zehra'nın nikah gecesini, peygamber bir koyun kesip, sade bir yemek verdikten sonra, herkesten bu konuda şahitlik aldı."

Zehra(sa)'ın nikahından bir ay sonra hicri ikinci yılda, riyasız ve sade bir düğün töreni düzenlendi. O akşam, Resulullah (s.a.v), Fatıma(sa)'nın elini Ali(as)'ın eliyle birleştirerek şöyle buyurdu:

"Ey Ali! Fatıma senin için seçilen en iyi hanımdır." Sonra Fatıma(s.a)'ya dönerek şöyle buyurdu: "Ey Fatıma! Ali de senin için seçilen en hayırlı kocadır." Daha sonra şöyle buyurdu: "Artık kendi evinize gidebilirsiniz"

"Muhacir", "Ensar" ve "Beni Haşim" kadınları, ashap ve dostlar akşam yemeğinden sonra Hz.Fatıma'yı Resulullah(s.a.v)'in devesine bindirerek sevinç içerisinde, O'nu Hz. Ali'nin evine götürdüler.

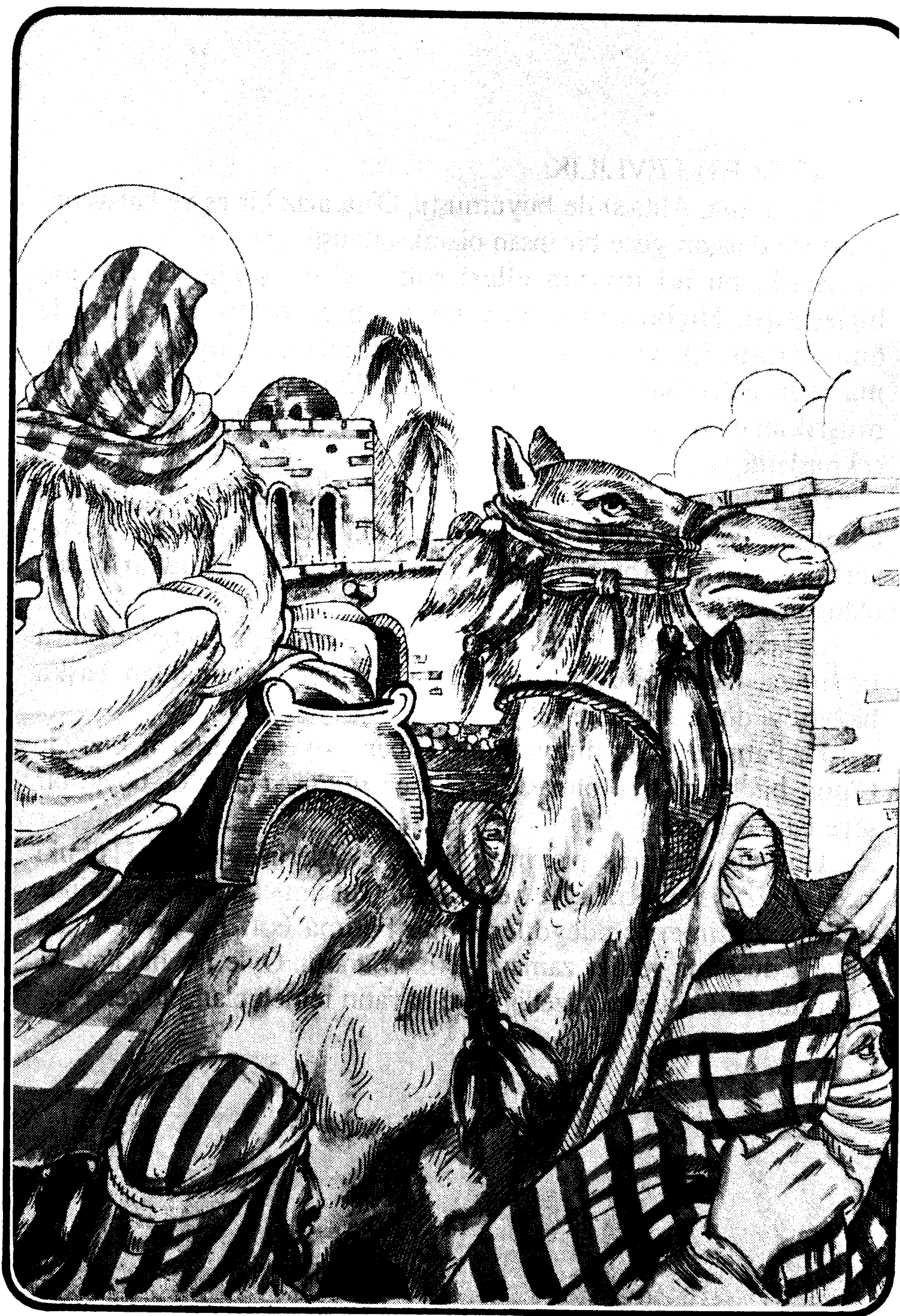
Ali(a.s) ve Fatıma(s.a), Medine'den 8 km. uzaklıkta, Kubâ mescidinin yanında, yeni hayatlarına başladılar. Orası, Hicret esnasında Resulullah (s.a.v)in gelip varması için Hz. Ali'yi bir hafta beklediği yerd.

Kısa bir süre sonra Medine'ye dönerek, kendilerine, O Hazret'in yanbaşıda bir ev yaptılar. Çünkü peygamber (s.a.v)'in Ali ve Fatıma'yı yanında görmemesi ve onlardan uzak kalması O'nun için çok zor ve güç bir iş idi. Onların evi çamurdan ve hurma ağacının yaprak ve dallarından yapılmıştı ve küçük kapısı; tıpkı iki kalbin birbirine açılması gibi her sabah peygamberin evinin kapısıyla birbirine açılıyordu.

Kur'an'da ve hadislerde bu kadar övülen ve her türlü pisliklerden temizlendiği bildirilen «Ehl-i Beyt» ve «İtret» evi ve ailesi işte bu ailedir.

Öyle bir ev ki; "Ali" orada babadır ve «Fatıma» anne, «Hasan ve Hüseyin» oğul, «Zeyneb ve Ümm-ü Gülsüm» ise kız.

Bu ev, tüm zaman ve nesillerde, bütün halk için bir simgedir.

BEREKETLİ EVLİLİK:

Hız.Fatıma, Ali(as) ile büyüdü, O'nu aziz bir eş ve babasının etrafında dolaşan yüce bir insan olarak bildi.

Artık, bu iki insanın elleri çok özel bir şekilde birbiriyle birleşmişti. Hiçbirinin cahiliyetle bir bağı yoktu. Her ikisi de ömürlerinin ilk yıllarından itibaren, risalet tufanı ve vahiy nurunun gölgesinde büyümişlerdi. Her ikisi «Şib-u Eb-i Talib» de, müşriklerin üç yıl muhasaralarında, birlikte dert ve zahmet çekmişlerdi.

Hız. Fatıma, Ali(as)'ın herhangi maddi bir serveti olmadığını ve elinin dünya malından uzak olduğunu, ancak O'nun en büyük sermayesinin, babasının hedefleri yolundaki fedakarlıkları olduğunu biliyordu.

O, kocasının tüm gençliğinin inanç ve cihad ile geçtiğini, ömrü boyunca, islam'a ve müslümanlara, hizmet ve cihaddan başka hiçbirşeyi düşünmediğini biliyordu.

Hız.Fatıma, islam dünyasının rehberi peygamber(s)'in kızıydı, O'nun bir hizmetçisi olması gerekmez miydi? Hayır O, böyle bir şeye talip değildi.

Un yapar, ekmek pişirir ve bütün ev işlerini yapardı. Halbuki bacıları «Zeynep, Rukayye ve Ümm-ü Gülsüm» kocalarının evinde bolluk ve nimet içindeydiler. Ama Fatıma (s.a) herşeyden çok Allah'ı düşünür ve her zaman hakikatı arardı. Öyle bir hakikat ki, tıpkı nur ve hava gibi güzelliğin ve hayatın temeli olan bir gerçek.

Fatıma(s.a), tıpkı bir ağaç gibi vahiy nurunun gölgesinde büyüyüp, özgürlük ve adalet meyvesi vermeli ve kur'an'ın da buyurduğu gibi; "Şecere-i Tayyibe" iyiler ağacı'nın başlangıcı olmalıydı.

ÖRNEK AİLE:

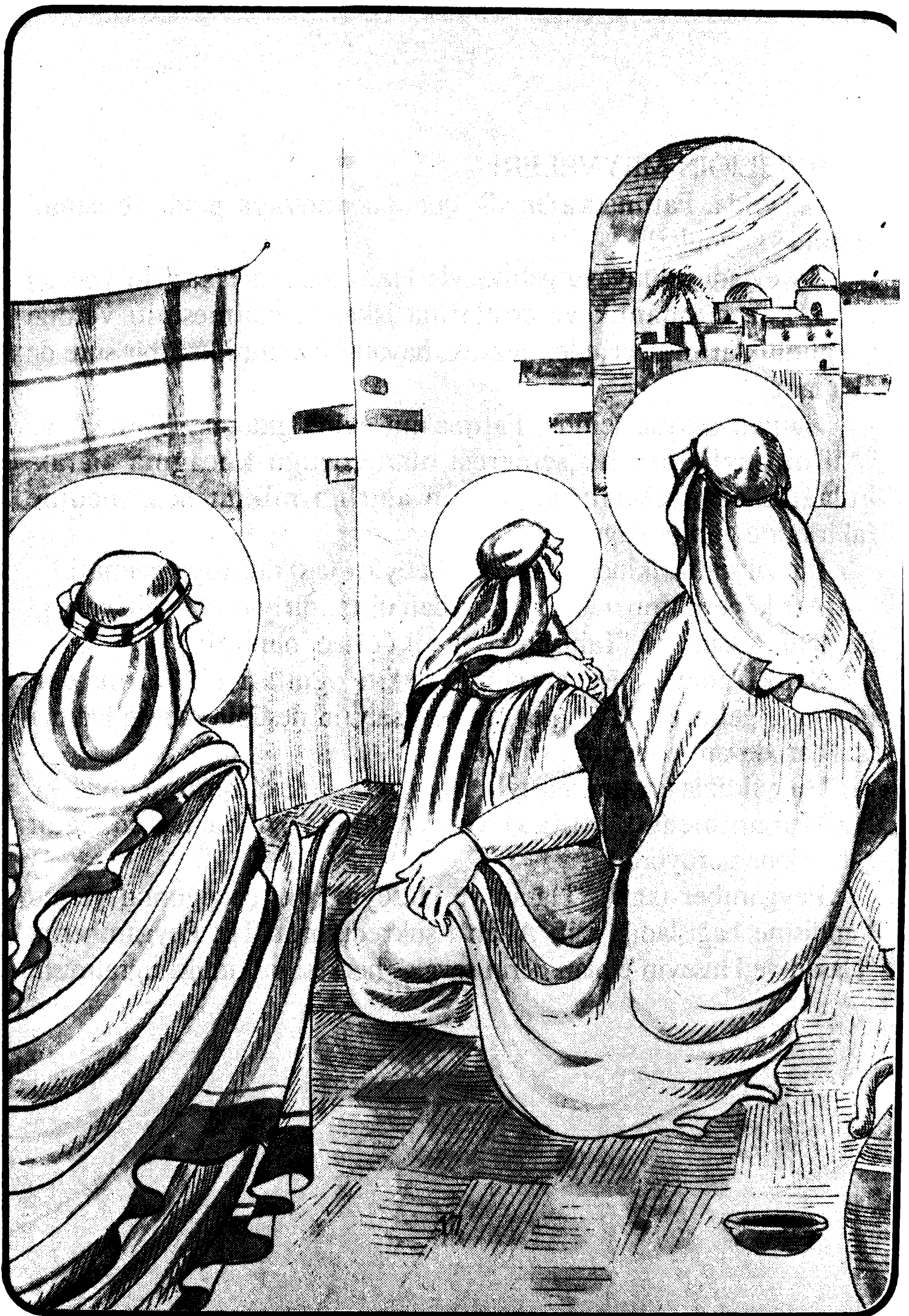
Hız.Ali ve Fatıma (s.a)'nın yaşantısı, gelecektekiler için, bir örnektir. Ve onun niteliğini anlatan bir ilim yuvası gibidir.

İkisi arasındaki işbirliği çok kuvvetli ve düzenli idi. Öyle ki, Ali(a.s), dışarıdaki işlerini bitirdikten sonra, ev işlerinde de Fatıma (a.s)'a yardım ederdi. Fatıma(s.a)'de her zaman Ali(a.s)'ın rızasını kazanmağa ve O'nun üzüntü ve yorgunluklarını azaltmağa çalışırdı.

Birbirlerine karşı davranışları ise terbiye ve edep ile yoğrulmuştu. Öyle ki, hiçbir zaman bir birlerini isimleriyle çağırılmazlardı.

Ali(a.s) hanımını çağırdığında şöyle buyururdu: Yâ binte Resulillah (Ey Resulullah'ın aziz kızı). Fatıma(s.a) ise kocasını çağırdığında şöyle buyururdu: "Ya Emirel Müminin"

Onca müşkülatlara rağmen, çocuklarının terbiye ve eğitiminden gafil kalmadılar. Onların dediklerini dinleyerek, sorularını cevaplandırır, çocuklarına çok muhabbetli davranır, hiçbir zaman onlara bağırır ve onları üzecek herhangi bir sözü dile getirmezlerdi.

EVİLİLİĞİN MEYVELERİ:

H.3.yılda, Fatıma(s.a)'ın ilk çocuğu dünyaya geldi ve ismini «Hasan» koydular.

Bu evlâdın dünyaya gelmesiyle Hz.Muhammed(sa.v)'in yorgun ruhu, kin, düşmanlık ve dostlarına işkence edilmesinin verdiği yorgunluklarını üzerinden atarak, hayatın lezzetini kısa bir süre de olsa tattı.

Hemen sevinç içinde; Fatıma'nın evine giderek, "Fatıma" ve "Ali"nin evliğinin ilk semeresi olan çocuğu kucasına alarak, kulağına ezan okudu. Saçlarının ağırlığı miktarınca, medine fakirlerine gümüş dağıttı.

Bir yıl sonra, ikinci evlatları «Hüseyin» (as) dünyaya gelmişti.

Artık peygamber (sa.v)'in, Allah'ın takdiriyle elinden verdiği iki oğlu "Kasım" ve "Tahir"ın yerine iki evladı olmuştu.

Sanki adetâ, peygamber (sa.v)'in oğulları Hz.Fatıma'dan dünyaya gelmişti. Allah, peygamber (sa.v)'in neslinin sadece Fatıma (sa)'dan devam etmesini istemişti.

Bu yıldızların doğmasıyla, yeni bir ufuk oluşmuştu, öyle ki, Hz.Muhammed(s), Ali(a.s) ve Fatıma(s.a)'yı bu iki çocuğun çehresinde görüyordu.

Peygamber (sa.v), "Hasan ve Hüseyin"i iki çocuğunun yerine kendisine bağışladığı için Allah'a şükrediyordu. Hz. Peygamberin, "Hasan ve Hüseyin"e olan derin sevgisi, herkesi şaşkınlığa uğratmıştı.

Birgün Fatıma'nın evine girdiğinde, Ali(as) ve Fatıma (sa)'ın uyuduğunu ve Hasan'ı da karnı aç ve ağlar görünce, yavaşca bir kaba koyunun sütünü sağarak, Hasan'a verip, o'nu susturmuştu.

Bir gün, alelacele Fatıma(s.a)'nın evinin yanından geçerken, Hüseyin'in ağlama sesini duydu. Izdırap ve üzüntü ile Fatıma(s.a)'nın evine girerek O'na şöyle buyurdu: "O'nun ağlama sesinin, beni de ağlattığını biliyor musun?"

Hüseyin (as)'dan bir yıl sonra bir kız çocuğu dünyaya geldi ve adını "Zeynep" koydular. Bir yıl sonra bir kız çocuğu daha dünyaya geldi ki, onun da adını «Ümm-ü Gülsüm» koydular.

Zeynep ve Ümm-ü Gülsüm, peygamber(s)'in dünyadan giden iki kızının adlarıydı. Hicri sekizinci yılda Allah peygamber (sa.v)'e bir evlat daha ihsan etti ki adını «İbrahim» koydular. Ama bir yıl sonra o da öldü.

Artık yalnız Hz.Muhammed, Fatıma (sa) ve O'nun evlatları kalmıştı. Peygamber (s), kızının çocuklarına öylesine gönül bağlamıştı ki, onlardan ayrılamıyordu. Evden çıkarak Medine sokaklarında ve pazarda dolaştığında, her zaman bu iki çocuktan birini sırtına alarak, kendisiyle birlikte götürürdü.

FATİMA(S.A) HACER'DEN ÜSTÜNDÜR:

İslâm dininde, bir ölünün cesedini mescide gömmek kesinlikle yasaktır.

En yüce ve değerli mescid, «Mescid-ül Haram»dır. Kâbe Allah'ın haremi ve bütün mescidlerin kıblesi olmasına rağmen, Hz.İbrahim(as)'ın hanımı "Hacer", Kâbe'nin yanına gömülüdür. Ve Allah müslümanlara Hacer'in kabri etrafında dönmelerini emretmiştir.

Ama Fatıma(s.a)'nın makam ve derecesi, şeref evinde yatan Hacer'den daha üstündür.

O tarihdeki dört seçkin, cennetlik kadınlardan biridir, Meryem, Âsiye, Hatice ve Fatıma. O, ailedeki tüm iftiharların vârisi, Adem (a.s)'dan başlayarak, İbrahim (a.s)'a varan, İsa ve Musa (a.s)'yıda kapsayıp, Muhammed (s.a.v)'de sona eren bir soyu devam ettiren bir kadındır Fatıma (sa)

BABASININ ÖLÜM DÖŞEĞİNİN YANINDA:

Peygamber hasta yatağına uzanmış, başı Ali(a.s)'ın dizleri üzerinde, eli de O'nun elini tutmuşken, Fatıma(s.a)'de peygamber (s.a.v)'in yatağının yanına oturmuş ağlıyordu. Babası, gözlerini açıp, Hz.Fatıma'yı ağlar bir halde görünce şöyle buyurdu: "**Kızım, bana Kur'an oku.**" Fatıma (sa)'de Kur'an'dan birkaç ayeti okudu.

Aslında peygamber(s.a.v), hayatının son anlarında, ölümün kolay geçmesi için kızının sesini dinlemek istiyordu.

Peygamber (s.a.v), dünyadan göçmüş, evini üzüntü ve meteme boğmuştu.

Babasının vefatı ile çok eziyetler çekmiş olan Hz.Fatıma'nın bedenine ağır bir darbe vurulmuştu. Henüz birkaç saat geçmeden ağır bir darbe daha yedi ki, o da kocasının, dostları eliyle yenilgisi idi.

Hız.Zehra, eskiden olduğu gibi yine fedakârca kocasının gasbedilmiş hakkını, babasının ashabından bir grubla birlikte savunuyordu.

Öyle ki, birgün, «Beni Haşim» ve «Ensar»ın kadınları etrafını çevrelemiş bir halde, babasının mescidine giderek, halifenin huzurunda olağanüstü, etkileyici bir hutbe okuyup, sözlerini açıkca beyan etmesi oradaki herkesi ağlatmıştı. Ama onların himayesini görmemişti. Sanki onların üzerine soğuk su dökülmüş ve her yerlerine zillet tozları konmuştu.

Fatıma(s.a), yıpranmış ve üzgün bir halde eve dönüp, Ali(as)'a şöyle buyurdu: "Niçin güçsüz bir çocuk gibi, evine oturmuş, hakkını savunmuyorsun?"

Ali(a.s), Fatıma (s.a)'ya dönerek şöyle buyurdu: "Babanın isminin mescidlerde yücelmesini istermisin? Babanın hedeflerinin mahvolmamasını ister misin?"

Fatıma(sa): "Evet" dedi.

Ali(as) şöyle buyurdu: "Eğer ben kılıcıma el atarsam-ki onlarda bunu istiyorlar- babanın ve kocanın zahmetleri boşa çıkacak ve hepimiz yenilmeye mahkum olacağız."

Artık Fatıma(s.a), hiç konuşmadı ve savunmasına sükutuyla başladı. Tıpkı yirmi beş yıl susarak mazlumluluğunu âlemlere gösteren kocası gibi.

HZFATİMA (S.A)'NİN VEFATI:

HZFatıma(s.a) herşeyi kaybettiğini ve kocası «Ali» için hiçbir şey yapamayacağını anlamıştı.

O, elinden geldiğince, hilafet binasının temelini çürük bir şekilde atmamaları için çok çalıştı, ama artık yenilmiş ve son çabalarından da ümitsiz olmuştu.

Artık hayat, O'nu yıpratıyordu. Gün geçtikçe yaratanına kavuşmak için sabırsızlanıyordu. Sonunda H.11. yılda, Cemadiussani ayının üçüncü pazartesi günü babasının öldüğü aynı yılda, çocuklarını öperek onlarla vedalaştı:

Yedi yaşındaki Hasan ile

Altı yaşındaki Hüseyin ile

Beş yaşındaki Zeynep ile

Üç yaşındaki Ümm-ü Gülsüm ile.

Sonunda Ali(a.s) ile vedalaştı. Ne zor anlardı o vedâ anları! Fatıma(s.a) yıkanıp, gusletmek için su istedi. Ve Allah'ıyla görüşeceği için yeni elbiseler giydi. Sonra Fatıma (s.a) yatağına giderek, kibleye doğru yattı ve beklemeğe başladı. Biraz sonra gözlerini kapayıp dünyadan göçmesiyle Ali(a.s)'ın evinde artık yanan bir mum sönmüştü.

Ali(as), Fatıma(sa)'nın vasiyyeti gereği O'na kendi eliyle gusl vererek kefenleyip ve toprağa gömdü.

Ama kabri gizli kalmalı ve kimsenin bilmemesi gerekliydi.

O günden şimdiye dek ve gelecekte de devam edecek olan bir savaştır bu olay.

Siyaseti âlet edinenler, orada hazır olup namaz kılmamalıydılar.

Hız.Zehra(sa) gelecektekilere şunu söylemek istiyordu ki; Bana zulümler edildi, gönlüm üzüntüyle doludur ve intikam gününü beklemekteyim. Artık Ali (as) yalnızdır. Kendisi ve çocukları ile birlikte yapayalnız!

Hız. Zehra(s.a)'nın kabrinin yanına oturdu ve peygamber (s.a.v)'in kabrine doğru dönerek şöyle buyurdu: 'Ey Allah'ın Resulü! Bana verdiğin emaneti sana geri veriyorum. Başımdan geçen tüm olayları kızın sana anlatacaktır. istediğın ne varsa sor, o sana açıklayacaktır.

FATİMA(S.A)'NİN KİMLİĞİ:

Adı: Fatıma (sa)

Baba adı: Muhammed (s.a.v)

Anne adı: Hatice (sa)

Viladeti: 20 Cemadiussani, cuma günü, bi'setin 5.yılı

Doğum yeri: Mekke

Şehadet yılı: H.11.

Defnedildiği yer: Belli değil.

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYINIZ:

- 1- Niçin peygamber (s.a.v) Hz. Fatıma'yı çok severdi?
- 2- Niçin peygamber (s.a.v) Hz. Fatımayı isteyenlere menfi cevap vermedi?
- 3- Niçin peygamber, Ali(as)'ın, Fatıma (sa) ile evlenme isteğini kabul etti?
- 4- Fatıma(s.a), mescidden döndükten sonra kocası Ali(as)'a ne dedi?
- 5- Fatıma(sa)'nın kabri niçin gizli kaldı?